

DAG 36

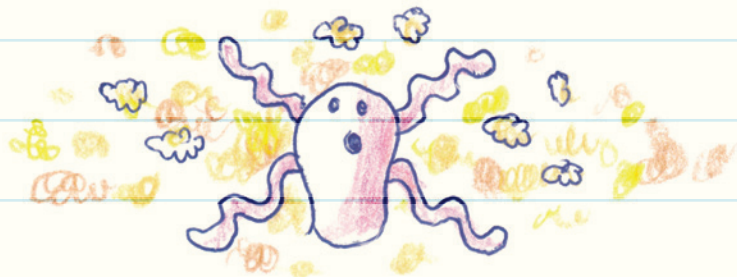

Dag dagboek,

Het is zondag. Ik hoef dus niet naar school. En het duurt niet lang meer en dan ga ik nooit meer.

Als Renske en ik tegelijk slapen, zitten we in elkaars droom. Vannacht weer. We waren op onze thuisplaneet Noelk. In de gangen onder de grond. Daar wonen de laatste Noelkers die niet de ruimte in gevlicht zijn. Ze schuilen daar voor geel gif, dat de lucht op Noelk dodelijk maakt.

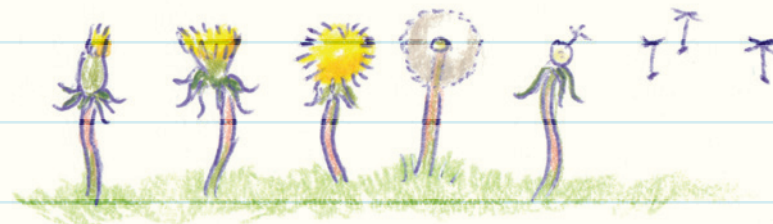

'We weten hoe we Noelk moeten redden!' riep Renske (of eigenlijk Alda, want dat is haar Noelkse naam en ze had in de droom haar mensenpak niet aan).

De oude Noelkse met de grijze tentakels kwam naar voren en vroeg: 'Weten jullie dan wat die geel met groene planten uit mijn dromen zijn?'

Renske vertelde over de paardenbloemen. Dat dit vast de planten zijn waar de oude Noelkse

van droomt. Dat de paardenbloemen het gif uit de lucht zullen zuigen. Dat je dan op Noelk weer kan ademen. En dat we heel veel pluis van paardenbloemen verzameld hebben. Dat die pluisjes de zaadjes zijn. Dat die zaadjes het vast heel goed gaan doen in de Noelkse grond. Alle Noelkers zwiëpten met hun tentakels.

'Vrut sjam!' juichten ze. 'Vrut sjam, vrut sjam, vrut sjam!' ('Vrut sjam' is Noelks voor 'hoera', maar dan nóg blijer.)

Alleen de oude grijze Noelkse vrut-sjamde niet. Ze gebaarde dat het stil moest zijn.

'Dat is geweldig,' sprak ze zacht. Ze sloot haar ogen.

'Geweldig én waar. Ik zie ze niet meer vaag, die groen-gele planten van mijn dromen. Ik zie ze scherp.

Velden vol paardenbloemen. Onder een heldere, gifloze, lila lucht... Maar hoe komen die pluisjes hier, op Noelk, vierduizend lichtjaren bij jullie vandaan?'

'We hebben een ufo,' zei ik. 'Het is de ufo waarmee ik en mijn "gezin" naar de aarde zijn gereisd.'

'De ufo ligt nu nog in een moeras onder water,' legde Alda uit. 'Maar we gaan hem opvissen. En dan vliegen we naar Noelk, met het pluis van de paardenbloemen.'

Nu vrut-sjamde de grijze Noelkse ook en ik werd wakker van de wekker.

Morgen zie ik Renske weer op school. In de pauze moet ze me maar eens vertellen hoe ze die ufo op de kant denkt te krijgen. Nu ga ik de hond uitlaten en dan nog wat buitenspelen (nu het nog kan).

Dag boek,

Daan

**het gaat gebeuren
aan de kant, ruim baan
noelkers, hou nog even vol
we komen eraan!**

Hoi dagboek,

In de pauze hebben Renske en ik overlegd.
'Weet je nog dat we bij de ufo gingen kijken?'
vroeg ze. 'Heb je langs die weg toen ook die
boerderij gezien?'
'Nee,' zei ik, 'ik herinner me er weinig van. Totdat
we bij het water in het moeras waren, is alles wazig.'

'Nou, er is dus net voor het bos een boerderij. En
wat hebben ze op een boerderij?'
'Koeien?' raadde ik.
'Nee,' zei Renske en ze schudde het hoofd van haar
mensenpak.
'Kippen dan? Of hoe heet zo'n wit, knobbelig ding
dat naar *burf* smaakt ook alweer? O ja: bloemkool?'
'Haha, met een bloemkool kun je toch geen ufo uit
het moeras trekken, lolbroek,' lachte ze. 'Nee, een
trekker. Er stond daar langs de weg een grote, rode

trekker. Met brede banden en een sterke motor.
Met dat ding slepen we die ufo zo de kant op.'

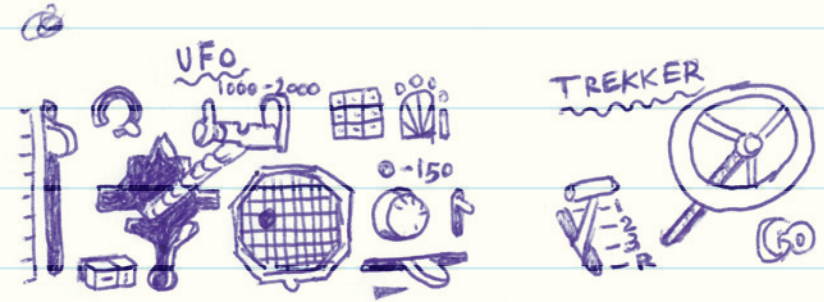
Oké, niet slecht bedacht, maar:

'Heb jij de sleutel van die trekker?'

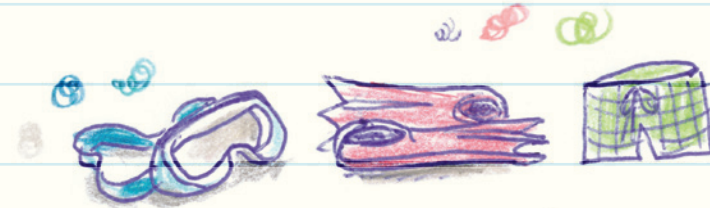
'Nee,' zei Renske en ze grinnikte. 'Maar ik heb wel een heel dun tentakeltje waarmee ik 'm zo open priegel en gestart krijg.'

'Handig. Eh, tentakelig. En, rijden, kun je dat toevallig ook?'

Renske lachte weer. 'Wij kunnen een ufo besturen. En een trekker is net een ufo. Alleen dan met 146 versnellingen minder. En een stuur dat alleen maar naar links en rechts kan. Niet naar boven of beneden. Een trekker gaat ook niet met duizend keer de snelheid van het licht, dus je botst echt niet zomaar ergens tegenop. Maar als je

het te spannend vindt, rijd ik wel. Dan mag jij het moeras in duiken om de sleepketting aan de ufo vast te maken.'

'Nou, dan hoop ik maar dat er nog een droge handdoek in de ufo ligt,' grapte ik.

'Maar even zonder grappen: wanneer gaan we?'

'Morgen,' zei Renske vastberaden. 'In de nacht, als het donker is. Als we de ufo om twee uur op het droge hebben, doen we nog even een korte check. Of alles nog wel goed werkt en zo.'

En dan vertrekken we om stipt half drie. Ik heb alle berekeningen al gemaakt. We zullen eerst nog 31 rondjes in een baan om de aarde moeten vliegen om genoeg snelheid te krijgen. Daarna gaan we *WOESJ!*, met duizend keer de snelheid van het licht, in een rechte baan naar Noelk.'

'En onze "ouders"?' vroeg ik. Raar, maar ik zou Rurk, Dalla en zelfs mijn 'zusje' Urftie best een beetje gaan missen.

'Daar kunnen we niks tegen zeggen,' zei Renske met een sip gezicht. 'Ze zouden het niet begrijpen. Ze zijn vergeten dat ze Noelkers zijn. Maar als op Noelk de lucht niet meer giftig is, laten we ze ophalen met een grote ufo.'

Ik weet niet of ik vannacht wel kan slapen, zo spannend vind ik het allemaal.

Welterusten dagboek,

Krioie

**de berekeningen zijn gemaakt
het plan ligt klaar
als we niet door een meteor worden geraakt
zijn we er over een dag en vier jaar**

